

ДО
Г-ЖА ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА 44-ТО
НАРОДНО СЪБРАНИЕ

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО КАРАЯНЧЕВА,

С настоящата препоръка бих искала да акцентирам върху необходимостта от утвърждаването на ролята на местните обществени посредници като хора с мисия, призвани да подкрепят слабите и беззащитните от силните на деня – монополи, администрация. Убедена съм, че избирането им в повече български общини е важно както за осъществяването на ефективно местно самоуправление, така и за удовлетворяване очакванията на хората за по-лесен и по-бърз достъп до институциите. В потвърждение на горното бяха и изводите от проведената обществена дискусия с участието на народни представители, председатели на общински съвети, кметове на общини и на кметства, представители на държавните институции, на Асоциацията за развитие на българското село, на Сдружението на кметове на кметства, изпълнителните директори на Националното сдружение на общините в Република България и Националната асоциация на председателите на общински съвети и др.

Институтът на обществения посредник е въведен в българското законодателство с промените в Закона за местното самоуправление и местната администрация през 2003 г. Днес, 15 години по-късно, действащите разпоредби са все още трудно работещи. В подкрепа на това твърдение е обстоятелството, че до момента са избрани едва 13 обществени посредници за общо 265 общини.

Някои от причините за това са диспозитивния характер на разпоредбата, която не задължава общинските съвети да избират местни обществени посредници, както и изискваното квалифицирано мнозинство 2/3 от общия брой на общинските съветници за вземане на решение за избора и освобождаването им.

Институцията на обществения посредник е една от най-прозрачните и следва да бъде независима, за да може да се гарантира ефективната защита на правата на гражданите. При действащата нормативна уредба е налице проблем с независимостта на обществения посредник, тъй като и финансовият, и административният ресурс зависят от волята на кмета и общинския съвет. Поради това е от голямо значение да бъде предвидена достатъчна административна независимост и финансова обезпеченост в дейността на местните обществени посредници, което да им даде възможност пълноценно да изпълняват функциите си на защитници на правата и свободите на гражданите по места. Следва всяка община с избран местен обществен посредник да има делегиран бюджет за гарантиране неговата работа. С отпускането на такова целево финансиране от страна на Министерство на финансите, ще се обезпечи независимостта на местните обществени посредници, тъй като възнагажданията им няма да зависят от кметовете на населените места.

По този начин, с разширяването на мрежата на местните обществени посредници, ще се улесни връзката между хората и органите на местно самоуправление и местна администрация, което е изцяло в полза на българските граждани, а и ще допринесе за укрепване на авторитета на институциите.

Във връзка с горното и на основание чл. 42 от Правилника за организацията и дейността на омбудсмана, Ви представям предложение за изменение и допълнение на Закона за местното самоуправление и местната администрация. Моля да предоставите предложението на народните представители за обсъждане и евентуално внасяне в Народното събрание.

Прилагам проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за местното самоуправление и местната администрация.

С уважение,

МАЯ МАНОЛОВА
ОМБУДСМАН НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

БОРИСЛАВ СТАМАТОВ

обществен посредник на община Пловдив

ВАСИЛ ИВАНОВ

обществен посредник на община Кюстендил

ГЕОРГИ ШОПОВ

обществен посредник на община Пазарджик

ГИНКА ЩЕРЕВА

обществен посредник на община Казанлък

ГРИГОР ЗЕМЕНСКИ

обществен посредник на община Земен

ИВАН КАПРАЛОВ

обществен посредник на община Шумен

ЛИЛИЯ ХРИСТОВА

обществен посредник на Столична община

НАДЕЖДА ЧАКЪРОВА-НИКОЛОВА

обществен посредник на община Стара Загора

РАСИМ МУСА

обществен посредник на община Кърджали

РУМЯНА МЛАДЕНОВА-БОНЕВА

обществен посредник на община Елин Пелин

ТОДОР СТАМБОЛИЕВ

обществен посредник на община Бургас